

ע"פ 5531/20 - פלוני נגד מדינת ישראל, פלונית

בבית המשפט העליון

ע"פ 5531/20

לפני:

פלוני המבקש:

נגד

המשיבות:
1. מדינת ישראל
2. פלונית

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דין של בית המשפט המחוזי
בירושלים בתפ"ח 46359-02-17 שניתן על ידי כב'
השופטים י' נעם (סג"נ), ר' פרידמן-פלדמן וא'
אברבנאל

בשם המבקש: עוז גד זילברשלג; עוז ליאור בר-ניר

בשם המשיבה 1: עוז דפנה שמול

החלטה

1. מונחת לפניי בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שנגזר על המבקש (תפ"ח 46359-02-17, כב' השופטים י' נעם (סג"נ), ר' פרידמן-פלדמן וא' אברבנאל) – תקופה של ארבע שנים וחצי בפועל.

ה המבקש הorschע בביצוע עבירות מזבאהותה של אשתו, ילידת שנת 1997, בהיותה בין הגילאים 14 שנים ו-15 שניםוחציו.vr. כולל קיום של יחסי מין בהסכמה שאינה מוכרת על-פי דין, וביצוע מעשי סדום ומעשים מגונים (abayot)

עמוד 1

לפי סעיפים 351(ב)-351(ג)(3) לחוק העונשין, תשל"ז-1977).

2. בפסק הדין בע"פ 111/99 אשוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000) (להלן: עניין אשוורץ), שינתן על-ידי הרכב מוחרב של שופטים, נקבעו שתי אמות מידת באשר לבקשתו לעיכוב ביצוע עונש מאסר: ראשית, הכלל הוא שאין לעכב ביצוע עונש מאסר בפועל, כדי שלא לפגוע באמון הציבור במנגנון המשפט הפלילי. אך, בפרט כאשר עסקינו בתקופת מאסר לא קצרה, כמו בעניינו. שנית, שמירה על זכות הנאשם לערער, באופן שמהות הליך זה תישמר.

המבקש הגיש ערעור על הכרעת הדיון. כאן נדרשת עדינות. מצד אחד, "יתכן מצב שבשל עצמת הטענות בערעור נגד הכרעת הדיון, בית המשפט יעכב את ביצוע העונש. מצד שני, הגישה שלפיה די בהגשת ערעור על הכרעת הדיון כדי להוביל לעיכוב ביצוע תרוקן את אמת המידה הראשונה מתוקן. בסופה של דבר עסקינו באיזון בין שתי אמות המידה ורגישות לנסיבות המקרה.

3. בעניינו, המבקש הנאשם בביבירות בשתי תקופות. הוא הורשע בביבירות התקופה השנייה. מצד אחד, זוכה המבוקש על-ידי בית המשפט המחויז. מכאן טענת בא-כוח המבוקש כי משעטקין באותה מгалוןת, אם לא ניתן לקבל את גרסהה בשלב אחד, אין ניתן לקבלה בשלב השני? התשובה לכך נתינה על-ידי בית המשפט המחויז בעצמו. לשם הדיווק, השופטים (בפסק הדין שכותב השופט אברבנאלובה-הרותי של השופט י' נעם, שאלייהם הctrפה השופטת ר' פרידמן-פלדמן) לא קבעו שלא ניתן להאמין למغالוןת ביחס למעשים בתקופה הראשונה, או שעודותה בלתי-邏輯的な. אלא, יש לנווג בזהירות, ולא להרשיע את המבוקש בגין עדותה של המغالוןת בלבד, בהיעדר ראיות מחזקות ולנווכח מחדלי חקירה מצד התביעה, שנמנעה מהבאת העדות של שתי דמיות מרכזיות. בית המשפט נימק אףוא את הבדיקה בין שתי התקופות בכך שבתקופה השנייה של המغالוןת זכתה לחיזוקים שונים, מה שלא היה נכון לגבי התקופה הראשונה. הבדיקה עשויה ללמד על זהירות של בית המשפט והוצרך לבסס הרשעה בנintel הנדרש בפלילים ולא בהכרה על חוסר עיקיות.

בא-כוח המבוקש הסטייג מהחיזוקים מפני שהם אינם מתייחסים באופן ישיר לביצוע עבירותם. עם זאת, מעיון בתמלול שיחת הטלפון שהוקלטה (פס' 39 להכרעת הדיון) ובעדות אחיה של המغالוןת, לרבות על-אודות המסתורנים - עולה כי החיזוקים השונים עומדים בפני עצם בשל אימוט נקודות מרכזיות בעדות המغالוןת (ראו פס' 70 להכרעת הדיון), וביתר שאת, יוצרים כוח מצטבר שמהווה חיזוק לעדות המغالוןת. גם אם אין ראיית חיזוק המUIDה באופן ישיר על קיומם של יחסי מין בין המבוקש לבין המغالוןת, אמורות שנות - גם של המבוקש - מעידות על-פני הדברים על קשר בעל אופי מיני בין השניים.

מסקנה זו יש לשקלל עם חומרת העבירה והנסיבות. כך מנוקדת המבט של אמת המידה הראשונה בעניין אשוורץ. בנגד לUDGE לפני המשפט, החלטה שלא להמשיך בשחרורו של המבוקש אחורי שהורשע, אינה מתמקדת בחשש שהוא יפר את תנאי השחרור, אלא בשיקולי עונשה כלילים ואף ציבוריים, לרבות עיתוי תחילת ביצוע המאסר.

ודוקן: כשם שהיעתרות לבקשת המבוקש-באותן המורה על עיכוב ביצוע עונש המאסר, אין ממשועחה זיכוי של המבוקש; כך דחיתת הבקשה אין פירושה דחיתת הערעור לגופו. בהחלטה זו בית המשפט עורך בדיקה ראשונית מבלי עמוד 2

לקבוע מסמורות. על-פי מסגרת דינית זו, שמעתי את טענות הצדדים, עינתי בהכרעת הדיון ו שקלתי את היגיון הדברים, ומסקנתי היא כי דין הבקשה להידחות.

4. אשר על כן, הבקשה נדחתת. המבוקש יתיצבלשות בעונש המאסר בפועל שהוטל עליזובים עד השעה 00:10 בבבית המעצר "ニצן" שבמחוזם כלל "אילון", או על-פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשומו תעוזת זהות או דרכון. על המבוקש לתרגם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למינוי מוקדם, עם ענף אבחון ומיעון של שירות בתי הסוהר, טלפונים: 08-97873377 או 08-97873377.

ניתנה היום, כ"ג באב התש"ף (13.8.2020).

שפט